Poštnina plačana v gotovini | Leto I. | V Ljubljani, v ponedeljek, dne 11. februarja 1929. | Št. 8. | Posamezna številka 1 Din

Slovenski list

Izhaja vsak ponedeljek zjutraj

Uredništvo: Kopitarjeva ul. št. 6/III Telefon št. 2050, interurban 2050 Rokopisi se ne vračajo

Posamezna št. 1 Din, mesečno, če se sprejema list v upravi, naročnina 4 Din, na dom in po pošti dostavljen list 5 Din. Celoletna naročnina 50 Din, polletna 25 Din, četrtletna 13 Din. Inserati po dogovoru

Uprava: Miklošičeva c. 5 (paviljon) Poštni ček. račun, Ljubljana 15.179 Telefon štev. 3030

Danes podpis sporazuma med Vatikanom in Kvirinalom

Papežu priznana pravica imenovanja šolov - Cerkvena poroka bo v Italiji obvezna - Sv. Oče suveren - Izvrševanje suverenih pravic nad ozemljem bivše papeževe države prepušča ital. kralju - Italija sklene konkordat

Rim, 10. febr. (Tel. »Slov. Listu.«) O vsebini sporazuma med papeško kurijo in italijansko vlado se širijo razne govorice. **Kakor se čuje, se je priznala papežu neomejena pravica imenovanja šolov v Italiji. Tudi vzgoja mladine se je po teh vestih uredila v smislu želja cerkve. Kar se tiče zakonskega (bračnega) prava, se trdi, da se bo zopet uvedla obligatorična cerkvena poroka, radi česar bo moral državljanski zakonik deloma biti izpremenjen. Kakor se govori, bo papeževo ozemlje, ki se bo imenovalo »Citta Vaticana«, podrejeno papeževemu guvernerju, in sicer se za to mesto imenuje commendator prof. Pio Franchi,** osebnost iz prejšnjih papeževih prijateljskih krogov, ki je dobro znana tudi v krogih nemških učenjakov.

Budimpešta, 10. febr (Tel. »Slov. Listu«.) »Nemzeti Ujsag« objavlja od svojega vatikanskega poročevalca o spravi med Vatikanom in Kvirinalom sledeče:

K svečanemu podpisu pogodbe, ki se bo izvršil dne 11. t. m. v vatikanskih dvoranah v prisotnosti vsega kardinalskega kolegija, bodo povabljeni inozemski diplomati, udeležili se ga bodo pa tudi višji funkcijonarji italijanske vlade.

V torek, dne 12. februarja, na obletnico kronanja papeža Pija XI., bo v cerkvi sv. Petra slovesna služba božja. Nato bo papež v prisotnosti kardinalskega kolegija objavil besedilo pogodbe. K tej slovesni ceremoniji bo prišel v Vatikan tudi kralj Viktor Emanuel. Po ceremoniji bo papež Pij X. sprejel v posebni avdijenci kralja, nato pa ministrskega predsednika Mussolinija.

Dve glavni točki dogovora med papežem in Italijo imat sledčo vsebino: **1. Kralj priznava papeževo suverenost. 2. Sv. oče izjavlja,** da se **ne odreka posvetni oblasti glede ozemlja** bivše **papeževe države, da pa izvrševanje svojih suverenih pravic prepušča italijanskemu kralju.**

Dne 21. aprila bo otvorjen novi italijanski parlament. Pri tej priliki bo italijanski kralj izdal proklamacijo na italijanski narod, da bo Italija sklenila s papežem konkordat. Italijanska vlada dovoljuje, da smejo pri Vatikanu akreditirani inozemski poslaniki bivati tudi izven ozemlja cerkvene države. Na drugi strani pa je papeževa želja, da se za vatikanska poslaništva zgradijo na ozemlju cerkvene države primerne palače.

Pogodbo podpišeta Gasparri in Mussolini

Rim, 10. febr. Podpis pogodbe med Sveto stolico in Italijo **bosta izvršila kardinal Gasparri in Mussolini.** V ponedeljek zvečer bo »Osservatore Romano« priredil posebno izdajo o tem dogodku; ne ve se pa, v kolikem obsegu in ali bo sploh objavil vsebino pogodbe. Podpis se bo izvršil v veliki dvorani lateranske palače, v kateri so stolovali papeži od VI. do XIX. veka in ki leži ter bo tudi ostala izven papeževe države.

Sporazum pridobitev za mir

London, 10. febr. (Tel. »Slov. Listu«.) Angleško časopisje naglaša, da sprava med Vatikanom in Kvirinalom ni velikega pomena samo za obe pogodbeni stranki, temveč za katoličane vsega sveta. **Ta čin bo imel velik vpliv tudi na utrditev miru po vsem svetu.** Razpravlja se tudi o možnosti, da bi bila Sveta stolica odslej zastopana v Društvu narodov, vendar je večina mnenja, da Vatikan ne bo imenoval pobenega zastopnika v to institucijo.

Francija čestita kot prva

Pariz, 10. febr. (Tel. »Slov. Listu«.) Agence Havas poroča, da je francoski poslanik pri Vatikanu, Vicomte de **Fontenat,** prvi od vsega diplomatskega zbora čestital papežu v imenu francoske vlade, da se je rimsko vprašanje tako srečno rešilo.

Zadnje vesti o zgodovinskem dogodku

Točna omejitev nove papeške države - Kako se izvrši podpis pogodbe - Slovesnosti v lateranski baziliki - 30.000 vernikov

Trst, 10. febr. (Tel. »Slov. Listu«.) Po programu, ki se ni nič spremenil, se bo podpisal akt med Vatikanom in Kvirinalom podpisal jutri dopoldne med 10 in 12 uro v znani knežji dvorani lateranske palače.

Medtem so se izvedle tudi bolj natančne podrobnosti o razmejitvi papeževe države. **Trg Sv. Petra s kolonadami bo seveda spadal v papeževo ozemlje, obenem pa se določa, da je ta trg, kakor tudi cerkev sv. Petra samo smatrati za skupno lastnino (condominium), ki se torej ne bo mogla ne ločiti ne zapreti. Tudi cerkev sv. Petra se ne bo smela zapirati. Meja gre potem dalje ob zunanji črti kolonade do Porta de Cavalleggieri, katero doseže skoro v pravem kotu od Via della Sacristia. Nadaljnjo mejo označuje veliki zid Il Muraiole, ki obdaja tako zvane vatikanske utrdbe. Meja obsega v širokem loku vsa poslopja in vrte Vatikana pri Valle del Inferno, ki pa ne spada v papeževo ozemlje. Meja se krene potem od vatikanskih zidov na višino Piazza delle Risergimento in gre potem paralelno do Porta Angelica, kjer spada k papeževemu ozemlju med drugimi poslopji tudi tako zvana Fonderia. V vatikansko mesto spadajo torej tudi poslopja Santo Ufficio, bolnice Santa Marta s cestami in trgi ter Campo Santo Teutonico.** Razen tega se potrjuje vest, da se pripusti Vatikanu v last tudi kompleks lateranskih poslopij in nekaterih vil, ki jih poseduje Vatikan v okolici Rima, tako posebno Castel Candolfo na zapadni obali Albanskega jezera; ta grad je bil papeška letna rezidenca od Urbana VIII. (1623—1644) do 1871. Tudi to posestvo bo veljalo kot izventeritorialno.

Po slikovitih cestah šentpeterskega predkraja, ki se nahajajo v neposredni bližini papeževega ozemlja, so bili prošlo noč zaposleni delavci pod nadzorstvom občinskih stražnikov s tem, da so odstranjevali zadnje spominske plošče, ki so jih po l. 1870 posvetili protiklerikalci svojim mučenikom, kateri so bili v zadnjih papeških vladah obsojeni radi političnih zarot.

Kakor se čuje, se bo izvršil podpis na pogodbi z dvema zlatima peresoma, ki sta dar rimske občine. Na peresu, s katerim bo podpisal kardinal, državni tajnik Gasparri, je zarisan grb savojske hiše, na peresu, s katerim bo podpisal Mussolini, pa papeški grb.

Danes je bil v lateranski baziliki svečani Te Deum ob obletnici kronanja papeža Pija XI. Svečanosti so prisostvovali visoki cerkveni knezi, katoliška društva s svojimi zastavami in silna množica ljudstva. Ceni se, da se je danes udeležilo cerkvenih slovesnosti nad 30 tisoč ljudi. Za jutri dopoldne ob 9 so povabljeni italijanski in inozemski časnikarji v tiskovni urad ministrskega predsedništva, kjer se jim bodo dala pojasnila o rešitvi rimskega vprašanja.

Vatikan in Društvo narodov

Ženeva, 10. febr. (Tel. »Slov. Listu«.) Kakor doznava posebni poročevalec »Neue Freie Presse« od poučene strani, je računati s tem, da bo italijanska vlada, katere delegat Scialoja bo predsednik na prihodnjem zasedanju Društva narodov, polagala posebno važnost na to, **da se dosežena sprava med Vatikanom in italijansko vlado oficijelno objavi članom Sveta Društva narodov.** Temu službenemu sporočilu bo sledila svečana manifestacija Sveta Društva narodov, na kar se bodo odposlale **brzojavne čestitke papežu in italijanski vladi.** Razen tega je nedvomno, da bosta italijanska vlada, kakor tudi Sv. stolica poskrbeli **za registracijo sklenjene pogodbe pri generalnemu sekretarijatu v Ženevi,** da dobi mednarodno obveznost. Tu se spominja na to, da se je moral opustiti prvotni namen papeža, da bi se udeležil prve mirovne konference, ker se je temu upirala takratna liberalna Italija. Zagotavlja se, da v poznejšem poteku stvari Vatikan nikdar več ni niti direktno niti indirektno storil v tem oziru korakov, **nasprotno pa je ob raznih važnih povodih sam nastopil pri Društvu narodov,** tako leta 1921. **z apelom na pomoč ruskemu prebivalstvu,** pozneje pa s posebno noto generalnemu sekretarijatu, ki se je tikal varstva svetih krajev. Predvideti je, da se bo italijanska vlada v bodoče prizadevala, da priporoča sodelovanje Vatikana v Društvu narodov o priliki raznih povodov. Verjetno je, da bodo v razne komisije Društva narodov poslani **stalni eksperti Vatikana,** tako v odbor za opium, v odbor za duhovno sodelovanje in druge.

Razna ugibanja

Rim, 10. febr. Dasi se smatra za gotovo, da bo »Osservatore« dne 11. t. m. vprvič prinesel obvestilo o paktu med Italijo in papežem, je pa čisto negotovo, ali bo objavil podrobnosti. Prvotno se je govorilo, da bo vsebino objavil papež na prihodnjem konzistoriju, potem pa se je celo trdilo, da bo objavljena šele na prihodnjem cerkvenem koncilu v navzočnosti 1000 škofov vsega sveta. Ta vest pa je bila več kot fantastična, kajti termin za koncil sploh še ni določen, na vsak način pa se ne bo mogel vsaj po dosedanjih predvidevanjih koncil sestati pred l. 1930. Zato se smatra, da bo Sv. oče vsebino pogodbe razglasil sam 12. t. m. v cerkvi sv. Petra v navzočnosti kralja, kardinalov, zastopnikov italijanske vlade in diplomatskega zbora. Da bo Sv. oče ob tej priliki notificiral akt sprave, je gotovo, koliko pa se bodo izvedele podrobnosti, o tem se še vedno more samo domnevati.

Dognano je, da se med prilogami spravne pogodbe nahaja geografična karta papeževega ozemlja, ki se bo brzčas imenovalo »Città Vaticana«. Bojda bo obsegala kompleks Vatikanskih palač doli do pinijevega gozda »Gianiculo« tik do Tibere. Baje bo imela papeževa državica tudi svoj lastni kolodvor, dočim je Vatikan zahtevo po izhodu na morje opustil.

Drugo vprašanje, ki zanima javnost, je, kdaj bo papež Vatikan zapustil. Govori se sicer, da bo obiskal Monte Cassino, potem pa Milan, gotovega se pa ne ve nič, dasi je zelo verjetno, da Sv. očeta vleče srce v Milan. Govori se celo, da se poda na prvo večje potovanje v Anglijo. Za enkrat je pa to še precej drzna kombinacija.

Od strani italijanske vlade se bo veliki akt sprave notificiral aprila meseca v otvoritvenem prestolnem govoru kralja v novem parlamentu. To bo sploh **prvi zakon, ki ga bo nova zbornica sprejela.** Objava vseh dokumentov spravnega akta bo pa mogoča le po ratifikaciji v parlamentu. Obstoja pa zelo utemeljeno mnenje, da se dokumenti sploh ne bodo objavili, **ker se** Vatikan tradicijonelno upira taki svari, pač pa bo javnost izvedela vsebino samo v glavnih obrisih kot posnetek iz dokumenta, ki bi kot tak ostal tajen. To slednje je tudi najbolj verjetno. Na vsak način med žurnalisti v Rimu že 60 let ni vladala taka nervoza, da bi kaj izvedeli o velikem dogodku, ki ga tako Vatikan kakor italijanska vlada zaenkrat skrbno čuvata.

„Velik dogodek"

Pariz, 10. febr. (Tel. »Slov. Listu«.) Pariški nadškof kardinal **Dubois,** ki se je udeležil pogajanj med Vatikanom in italijansko vlado, se je danes iz Rima vrnil v Pariz. Na kolodvoru je izjavil časnikarjem, ki so čakali nanj: **»Izvršili smo velike stvari. Imamo velikega papeža.** Mussolini je ženij in Italija ima inteligentnega kralja. Pripetil se je **velik dogodek,** velik s stališča zgodovine in katolicizma.«

Novi poslanik v Vatikanu

Dublin, 10. febr. (Tel. »Slov. Listu«.) Vlada irske republike je sklenila imenovati dosedanjega poslanika v Belgiji, grofa **O'Kelly,** za poslanika pri Vatikanu. Tako bo diplomatski zbor pri Sveti stolici pomnožen za enega novega člana.

Gasparri obolel

Rim, 10. febr. (Tel. »Slov. Listu«.) Kardinal državni tajnik Gasparri je včeraj obolel na hripi z visoko vročino, ki traja tudi še danes.

Vsi hoteli prenapolnjeni

Rim, 10. febr. Že več dni v tukajšnjih hotelih ni več prosta nobena soba. Nepresiano dohajajo brzojavne naročbe z vseh pet kontinentov sveta, ki jim ni mogoče ugoditi.

Obsebno stanje v Bombay-u

London, 10. febr. (Tel. »Slov. listu.«) Tekom včerajšnjega dne so se ponovili boji med Hindi in mohamedanci. Bele čete so morale opetovano poseči v boj, zlasti ko so hoteli mohamedanci preprečiti, da bi gasilci pogasili nastale požare v predmestju Kamatipura. Pri tem je bilo 15 oseb ubitih. Šest Hindov je bilo od mohamedancev zaklanih, na obeh straneh pa je mnogo ranjencev. Popoldne je bilo **razglašeno obsedno stanje.** Pred 6. uro zjutraj in po 7. uri zvečer ne sme nihče biti na ulici. Vsako zbiranje ljudi je prepovedano in četam je zaukazano, da takoj streljajo na vsako večjo množico. V rekviriranih zasebnih avtomobilih patruljirajo vojaške patrulje po ulicah.

Ker niso cestni pometači že pet dni iz strahu za svoje življenje vršili svojega posla, obstoji resna nevarnost, da izbruhnejo epidemije.

Belgrajske vesti

Belgrad, 10. febr.

Finančni minister dr. Šverljuga je danes pregledaval z ministrom za vere dr. Alaupovičem proračun tega ministrstva.

Na predlog predsednika uprave za zaščito industrijske svojine je trgovinski minister danes imenoval komisijo za polaganje izpitov uradnikov uprave za zaščito industrijske svojine.

Finančni minister dr. Šverljuga je bil popoldne pri poštnem ministru dr. Kumanudiju.

„Pravda" za zbližanje z Bolgarsko

Belgrad, 10. februarja. (Tel. »Slov. listu.«) »Pravda« prinaša uvodnik, v katerem pise, da je treba čimprej **započeti akcijo za gospodarsko sodelovanje med Bolgarsko in Jugoslavijo.** Stvar je v zvezi z otvoritvijo meje in s pogajanji za sklenitev trgovinske pogodbe.

Zdravje voj. Stepanovića se boljša

Čačak, 10. februarja. (Tel. »Slov. listu.«) Vojvodo Stepanovića so obiskali zdravniki. Po komunikeju se Stepanovičevo zdravje vidno boljša. Temperatura se je znižala na 37.4 in je že skoro normalna. Bitje žile se je znižalo od 84 na 80.

Mrzel val objel vzhod države

Najbolj mrzel dan v Belgradu - V Hercegovini jedo ljudje skorjo od dreves in kuhajo juho iz slame - Od mraza največ trpi železniški promet

Belgrad, 10 febr. (Tel. »Slov. listu.«) Danes je bil v Belgradu takšen mraz, **kakor še nikdar doslej. Toplomer** je kazal —24 **stopinj** Celzija. Belgrajčani pravijo, da je bil to **sploh najbolj mrzel dan.** Val mraza, ki je najprej objel državo v severovzhodnih krajih, je planil preko Banata in danes najbolj zadel Belgrad. Sploh je letošnja zima Belgrajčanom silno nevšečna, ker niso bili prav nič pripravljeni na njo. Zato v mnogih trgovinah ni dobiti premoga, tako da so nekatere družine izpostavljene največjemu mrazu in bedi ter da komaj čakajo, da zima pojenja. Čez dan se je temperatura sicer nekoliko ublažila, proti večeru pa je mraz spet silno ostro nastopil.

Po poročilih belgrajske vremenske opazovalnice je v državi stanje sledeče: Belgrad —24, Petrovaradin —24, Zagreb —12, Ljubljana —12, Sarajevo —10, Veliko Gradište —23, Koviljača —17, Niš —16, Split plus 1, Kosovska Mitrovica —9, Skoplje —15, Kragujevac —17.

Kljub vsemu temu pa imajo Belgrajčani redko posebnost v osebi grškega **poslanika Polihraniadesa.** Kljub najostrejšemu mrazu ni opustil svojega sporta in se je šel kopat v Savo.

Belgrad, 10. febr. (Tel. »Slov. listu.«) Tu je bil nocoj tak mraz, kakršnega nihče ne pomni. Najostrejši je bil okrog 6 zjutraj, ko je **toplomer (ali točneje mrazomer) kazal —28.** Radi ostrega mraza so vsi vlaki prihajali z zamudami. Brzovlak iz Budimpešte je imel triinpolurno zamudo. **Lokomotiva je bila popolnoma oledenela.**

Belgrad, 10. febr. (Tel. »Slov. listu«.) Ostri mraz je največ škodoval železniškemu prometu. Vlaki so prihajali z veliko zamudo. Na progah, kjer se je pravkar vzpostavil redni promet, so bili vlaki odpovedani.

Neverjetna beda v Hercegovini.

Mostar, 10. febr. (Tel »Slov. listu.«) Strahovit mraz je zadel tudi Bosno in Hercegovino. V Mostarju se je ustanovil poseben odbor, ki se bo obrnil na vse prebivalce naše države za pomoč tamkajšnjim prebivalcem. V Hercegovini so nekateri ljudje, odrezani od sveta, morali **jesti skorjo od dreves in kuhati juho iz slame.** Odbor je izdal poseben oklic na ministrstvo, na Rdeči križ in na prebivalstvo, v katerem opisuje nepopisno bedo tega prebivalstva in se obrača na dobra srca, da priskočijo na pomoč nesrečnemu prebivalstvu.

Dunaju primanjkuje vode.

Dunaj, 10. febr. (Tel. »Slov. listu.«) Vsled mraza so se osušili studenci in zato primanjkuje Dunaju vode. Dnevno dobiva Dunaj 250 tisoč kubičnih metrov vode, prebivalstvo pa uporabi na dan 265.000. Vsled tega se je rezerva znižala od 120.000 na 40.000. Dunajska občina je vsled tega omejila uporabo vode, zlasti premožnejši sloji se pa odredbam magistrata niso pokorili. Zato je občina zaprla vodo v vseh nadstropjih, kjer so jo preveč trošili. Tudi je občina poostrila kontrolo nad uporabo vode.

44 stopinj mraza na Poljskem.

Meteorološka postaja iz Varšave poroča, da že 50 let ni bilo takšnega mraza na Poljskem ko letos. Temperatura se giblje v splošnem med 25 in 32° C pod ničlo. Največji mraz pa je bil v Vilenski guberniji, kjer je termometer kazal —44° C. Zaradi silnega mraza trpi povsod železniški promet. Vrhu tega pa primanjkuje premoga in ker grozi stavka rudarjev v Gornji Šleziji, je nevarnost katastrofalnih posledic mraza tem večja.

V Ameriki 40 stopinj pod ničlo.

V Zedinjenih državah se je v mnogih pokrajinah mraz zelo povečal. V Wyomingu in v Montani je padla toplota na 40 stopinj pod ničlo. Zameti so tako veliki, kaor že dolgo vrsto let ne in so povzročile veliko škodo na živini zlasti v severnem Texasu in v Oklahomi.

Kriza nemške vlade

Pogajanja so se razbila, ker zahteva ljudska stranka preveč

Berlin, 10. februarja. (Tel. »Slov. listu.«) Pogajanja za sestavo vladne koalicije so se med drugim **razbila zato**, ker je **nemška ljudska stranka**, ki je zahtevala sprejem v prusko vladno koalicijo, **zahtevala dve pruski ministrstvi**, in ker je pruski centrum to odbil, ker bi moral v to svrho dati na razpolago eno od svojih treh ministrskih mest. Kakor se naknadno izve iz izjave nekega voditelja pruskega centruma, se je pruski centrum v odločilnem trenutku pogajanj pokazal pripravljenega, **odstopiti eno ministrsko mesto.** To izjavo je sporočil državnemu kancleriju prelat dr. Kaas. Dr. Kaas pa je svoje sporočilo zavil v tako diplomatsko obliko, da državni kancler ni razumel sporočila. Samo radi tega nesporazuma so se v zadnji uri razbila pogajanja. V parlamentarnih krogih se smatra, da se bodo ob takem položaju po kratkem presledku **pogajanja za koalicijo obnovila.**

»Germania« poroča o tem: Tudi dr. Stresemann in dr. Scholz, katera je državni kancler obvestil o predlogu centruma, sta odklonila nadaljnja pogajanja. Poslanec dr. Kaas je potem, ko je stavil predlog državnemu kancleriju, izrecno povedal: Kar obeta tu z ozirom na **Prusijo, to ni samo obljuba,** temveč je, kakor je dostavil doslovno, **politična realnost.** Ali se more to res napačno razumeti? Državni kancler, kakor tudi **dr. Stresemann** in **dr. Scholz**, je moral vedeti, kaj ima pomeniti politična realnost. In če so res dvomili, kar se ne more prav verjeti, vsekakor niso smatrali niti za potrebno, da bi stavili kako vprašanje za pojasnilo. To so zastopniki nemške ljudske stranke očividno opustili zato, ker niso imeli več niti najmanjšega interesa za možnost sporazuma.

Sport

Danes se je v Bohinju zopet zbralo precejšnje število sportnikov. Vršilo se je namreč dvoje zanimivih tekem. Najprej se je dopoldne vršila na drsališču hotela Sv. Janez ob Bohinjskem jezeru

PROPAGANDNA TEKMA ZA PRVENSTVO BOHINJA V UMETNEM DRSANJU.

Tekmo je priredilo SPD v sporazumu s JZSS. Značaj teh tekem je bil propagandni ter je bila tekma otvorjena tudi za nekvalificirane tekmovalce. Led sicer za drsanje ni bil ravno najboljši, vendar so tekme prav lepo izpadle in pokazale, da zlasti nekateri izmed mladih sportnikov to stroko docela obvladajo.

Najprej so tekmovali **juniorji.** Prvak te skupine je **Kosak Nace**, mestna št. 3, ki je dosegel od 120 dosegljivih točk 67. Drugo mesto je zavzel **Treo Rudolf**, mestna št. 7 s 55 točkami. Tretje mesto pa **Gabrovšek Ludvik**, mestna št. 9 kateremu je komisija priznala 54 točk.

V sledeči skupini **seniorjev** je prvo mesto dosegel Schwab Polo, mestna št. 3, ki je dobil od 120 dosegljivih 105 priznanih točk. Na drugo mesto se je plasiral **Avčin Franjo**, mestna št. 6 s 87 točkami, tretje mesto pa **Tuma Emanuel**, mestna št. 9 z 71 točkami.

V skupini **dam** je tekmovala kot edina in brez konkurence ga. Kadrnka iz Zagreba, znana jugoslovanska prvakinja v drsanju. Tudi ob tej priliki je gospa pokazala svoje odlično znanje in virtuoznost v izvajanju likov, kakor tudi v prostem drsanju. Dosegla je od 108 dosegljivih 102 točki. S tem je ona za letos tudi prvakinja Bohinja v umetnem drsanju.

Tehnično stran tekem je izvedel drsalni odsek JZSS. Razsodišče, oziroma sodnike so tvorili gg. Betteto, Kavšek in Wisiak.

SPD je prvakom vsake skupine poklonilo kot nagrado lepo darilo: krasen album pokrajinskih posnetkov iz Slovenije, zlasti z naših planin.

Popoldne pa se je na Hanssenovi novi skakalnici v Bohinju izvršila

SKAKALNA TEKMA,

ki je imela predvsem namen, da se ta skakalnica preizkusi ter da se ugotove morebitne njene pomanjkljivosti, ki naj se potem v letošnjem poletju odpravijo, da bo tako skakalnica za prihodnje leto, ko se bo v Bohinju vršilo prvo mednarodno tekmovanje, docela urejena in v vsakem oziru zadovoljiva.

Radi velikih dimenzij skakalnice in pa, ker je tovrstni sport pri nas še mlad, so se k tej tekmi prijavili samo 4 tekmovalci. S svojimi skoki je zadivil predvsem ing. **Hanssen**, naš norveški trener, ki je predvajal krasne skoke. Vsled različnih pogrešk skakalnice se ni moglo skakati s polnim zaletom, temveč le s pol zaletom ter se je dosegel najdaljši skok brez padca 33 metrov. G. ing. Hanssen je seveda skakal brez konkurence.

Na tekmi je dosegel prvo mesto **Bogomir Šramel**, SK Ljubljana, kateri obeta postati prvi naš internacijonalec v smuških skokih. Dosegel je najdaljši skok 32 metrov ter je speljal vse izvedene skoke z dovršeno eleganco. Drugo mesto je dosegel **Joža Pogačar**, SK Ilirija, znani naš najstarejši skakalec. Za Pogačarja je vredno omeniti, da je priseostvoval doslej še na vseh novo otvorjenih skakalnicah v naši državi in je razen na bohinjski, tudi vsako skakalnico otvoril s prvim skokom. Na tretje mesto se je plasiral **Zupan Ervin**, SmK Ljubljana, ki tudi kaže lep napredek.

Skakalne tekme je priredil JZSS, tehnično komisijo in vodstvo tekem pa so tvorili gg. kapetan **Tauber**, Tavčar in glavni tajnik saveza g. Joso **Gorec.**

SMUČARSKA TEKMA »HOSTARJEV« NA JESENICAH.

Uspela predpustna prireditev.

V slovo predpustnega karnevala se je danes vršila smučarska tekma, katero je priredilo društvo »Hostar«. Društvo je na Jesenicah obče znano vsled svojevrstnih prireditev, ki jih od časa do časa prireja. Tako se je vršila že ekspedicija na južni tečaj, namreč čez Možaklo v Radovno. Na severni tečaj pa v Krepo. Letos se je pa smučarstvo na Jesenicah zelo razširilo. To društvo je v včerajšnji tekmi pokazalo, da ima izvrstne smučarje. 13 tekmovalcev, ki še svoj živ dan **niso imeli smučke na nogah**, je danes ob pol 12 dopoldne startalo pred gostilno g. Hermana ob navzočnosti številnega občinstva. Tekma se je vršila na 8 km dolgi progi, in sicer čez Kočno in Vrše na Dobrovo, kjer so tekmovalci tudi srečno pristali. I. nagrado je dobil Vister Gregor, ki je med potjo 59-krat padel. Spremljajoča komisija mu je v znak priznanja dala vpričo obilnega občinstva lesen krožnik s svojo sliko. Tekmo je spretno vodil g. **Čop Miha.**

London:

Rezultat tekem 1. angl. lige:

Birmingham: Sunderland 1:0, Bolton Wanderer: Sheffield Wednesday 2:2, Burnley:Leicester City 0:1, Cardif City:Aston Villa 0:2, Hudersfield:Arsenal 0:1, Liverpool:Everton 1:2, Manchester City:Blackburn Rivers 1:2, Newcastle: Manchester United 5:0, Portsmouth:Derby County 1:5, Sheffield United:Bury 6:1, Westham:Leeds United 8:2.

Prva posvetovanja strokovnjakov

Pariz, 10. februarja. (Tel. »Slov. listu.«) Znižanje nemških anuitet je vprašanje, ki najbolj zanima vse kroge. Angleški krogi so bili pred meseci pripravljeni priznati vsoto od 100 milijonov funtov kot vsoto, ki bi zadostila vsem zahtevam zaveznikov. Poznejše zahteve Italije in Belgije pa so povzročile, da se je ta vsota zvišala na 110 milijonov. Ko pa so še manjše zavezniške države prijavile svoje zahteve, se je ta vsota zvišala za nadaljnjih 15 milijonov in bodo sedaj zahtevali zavezniki 125 milijonov. — Za predsednika komisije strokovnjakov bi imel biti izvoljen Owen Young. Ker pa ta noče tega mesta sprejeti, se imenuje kot njegov naslednik Sir Josiah Staup.

Vodja nemške delegacije na konferenci strokovnjakov dr. Schacht je sprejel nemške novinarje in jim izjavil, da so se pričela uvodna pogajanja v nad vse prijateljskem tonu. Nemška delegacija ima vtis, da so se pričela pogajanja v zelo dobrih znakih, ker se hoče rešiti svetovni problem na kolegijalen način. Razpravljalo se je le o organizacijskih vprašanjih, zlasti o volitvi predsednika, ki se izvrši v ponedeljek. Takoj nato bodo strokovnjaki pričeli stvarno debato o problemu. Mnogo bolj pa se bo pri tem oziralo na praktična vprašanja, ko na teoretične razprave.

Tragedija maršala Boroeviča

Dunaj, 10. febr. (Tel. »Slov. Listu«.) Pod tem naslovom priobčuje današnja »Neue Freie Presse« na uvodnem mestu odgovore nadvojvode Jožefa, generalobersta Arza in generalobersta Sarkotića na Boroevičeva pisma v. Bolgaru (ki smo jih objavili v prejšnji številki »Slov. Lista«. Op. ur.). Odgovori vseh treh generalov dokazujejo, da je Boroević povedal v svojih pismih resnico. Nadvojvoda Jožef in gen. Arz te v glavnem le opravičujeta zaradi očitkov Boroevića ter priznavata, da je bil zmagovalec vseh dvanajstih bitk ob Soči Boroević. Za značaj Boroevića pa je omembe vredno pismo generala Sarkotića, ki leži bolan na Dunaju. Med drugim pravi: »Dostikrat se mi je Boroević smilil, ker se ni mogel znajti na tem svetu. To se je videlo tudi iz njegovega preziranja ljudi, ki se je dostikrat stopnjevalo v pravo zaničevanje. Dostikrat je dejal: Ljudje so od narave slabi. Poznam jih dobro. Kar sem in kar postanem, se imam zahvaliti le sebi. Disciplino spoštujem, vem pa, da jo morejo nespametne odredbe hitro pokopati. Zato spravljam stran vse tepce Ti se me boje, pametni me spoštujejo.«

Nato pravi Boroević, da se ga povsod zapostavlja. Pa to ga ne briga in mu je tudi vseeno, če postane generaloberst ali ne. Kajti on daje čast činu, ne pa njemu.«

Vsa družina se zastrupila

Subotica, 10. febr. (Tel. »Slov. listu.«) Tu se je zgodil žalosten slučaj zastrupljenja s plinom. Žrtev je bila vsa rodbina. Neki družinski oče se je s svojimi tremi otroci podal spat kot običajno od 10 zvečer. Ponoči pa je začel uhajati iz svetilnika plin, ki je napolnil sobo. Niti oče niti otroci se niso več prebudili, marveč so umrli radi zastrupljenja.

Požar v Belgradu

Belgrad, 10. februarja. (Tel. »Slov. listu.«) Nocoj ponoči je v Belgradu izbruhnil požar v stanovanju šefa deviznega oddelka Založne banke, ki se nahaja v Ulici vojvode Putnika. Požar je opazil neki pasant, ki se je vračal iz gledališča. Požar je bil objel družinske sobe, gasilcem pa se je posrečilo požar omejiti, da se ta ni razširil na sosedna stanovanja. Čeprav je požar trajal samo par minut, vendar je povzročil okrog 100.000 Din škode.

Kako se godi slovenskemu izumitelju

Slovenec izumil novo padalo, nemški tovarnar pa ima profit.

V novosadski tovarni letal je bil dalj časa uslužben kot volonter Slovenec, tehnik Slavko **Levičnik.** Ta je zgradil poseben tip letalskih padal, ki jih je večkrat preizkusil na novosadskem letališču in v zimskem pristanišču podonavske mornarice. Letalski krogi so ga podpirali kolikor so ga mogli, toda nova padala se niso obnesla. Levičnik je nato odšel iz Novega Sada.

Ljubljanski Aero-klub gradi sedaj po načrtih Slavka Levičnika in pod lastnim nadzorstvom v Zgornji Šiški v mizarski delavnici Matka Perka brezmotorno letalo po nemških vzorcih. Letalo bo enokrilnik, 10 m široko in 6 m dolgo. To letalo bo namenjeno za brezmotorno letanje z gor v doline.

Graditelj Levičnik je o svojem padalu izjavil:

»Pred leti sem zgradil v Novem Sadu nov tip zračnih padal. Bilo je to l. 1925. Padalo sem ponudil neki berlinski tovarni v nakup in priložil ponudbi vse načrte in opis novega padala. Pred kratkim se je ta tovarna udeležila nek tekme padal v Novem Sadu. Pri tem sem spoznal, **da je ta tovarna nastopila s padali, ki sem jih iznašel jaz.** Izvedel sem dalje, da je ta tovarna razširila moje padalo po vsej Nemčiji in vsej Južni Ameriki. Seveda sem izročil odvetniku vse nadaljnje postopanje za dosego mojih iznajditeljskih pravic, nisem pa dobil nikakega odgovora.

Končno sem zahteval pravico pri najvišjem nemškem letalskem uradu. Ta mi je dne 23. januarja t. l. odgovoril, da ni pristojen odločati o tem vprašanju in da naj grem pred sodišče. Končno mi ni preostalo nič drugega kot da izročim vso zadevo svojemu odvetniku in da zahtevam svojo pravico pred mednarodnim razsodiščem v Haagu. Naprosil sem že letalsko poveljstvo v Petrovem Varadinu, naj finansira moje pravdne stroške.

Če dobim le 10 odstotkov prodajne cene za moje padalo, bi dobil več sto tisoč dinarjev. Iz sportnih revij sem zvedel, da je omenjena tovarna prodala že nad tisoč teh padal.«

130 miljonov za tlakovanje Belgrada

Belgrad, 10. februarja. (Tel. »Slov. listu«.) Danes se je vršil občni zbor inženerske zbornice. Zanimivo je bilo poročilo o gradbeni podjetnosti belgrajske občine. Za kaldrmino je bilo od septembra 192 do novembra 1928 130,829.251.80 Din stroškov.

Gozdarska afera

Belgrad, 10. febr. (Tel. »Slov. listu.«) Osrednja komisija, ki se je sestavila v gozdarskem ministrstvu za pregled dolgoročnih gozdarskih pogodb, je pregledala veliko število pogodb v Bosni in Hercegovini. Ker minister Radivojević želi, da se vsi pogodbeni odnošaji uredijo na ta način, da se ustanovijo novi pogodbeni tipi in ker ima že dovolj podatkov za revizijo pogodb, je sklenjeno, da se to vprašanje uredi v ministrstvu. Iz tega razloga se je sklenilo, da se vprašanje pristojnosti osrednje komisije prenese na eksploatacijski oddelek generalnega ravnateljstva in da se na ta način vsi odnošaji uredijo s posebnim odlokom. Osrednja komisija je delo končala in predložila ministrstvu poročilo.

Pred revizijo trg. pogodbe z Grčijo

Belgrad, 10. febr. (Tel. »Slov. listu.«) Iz Pariza poročajo, da se bo trgovinski minister Mažuranić vrnil v torek. Zvedelo se je, da pripravlja trgovska zbornica v Belgradu za trgovinskega in zunanjega ministra predlog, da se pristopi k reviziji trgovinske pogodbe, ki je bila sklenjena z Grčijo leta 1927. Po tem predlogu naj bi se izvršilo izenačenje železniških tarifov. Če bo zbornica uspela, je vprašanje, kajti naši železniški tarifi so se grški vladi že predložili in sedaj je odvisno mnogo od dobre, oziroma slabe volje grške vlade.

Navosadska vremenska napoved. Oblačno. Vetrovi v severnih krajih, ki se bodo pojačili. Spremenili bodo smer severo-jugovzhodno. Oster mraz bo trajal dalje, zlasti na severu.

TVRDKA DAVORIN ČEBIN

je bila avizirana, da je na potu več vagonov šlezijskega premoga, vsled česar obvešča svoje cenj. naročnike, da bodo dosedanja naročila v teku tega tedna efektuirana.

„Krjavelj“

Izide jutri kot pustna priloga ‚Slovenca‘

Del Ljubljane brez vode

Hud mraz v Ljubljani je povzročil, da so včeraj ponekod v mestu **popokale vodovodne cevi.** Najhujše je bilo na Karlovški cesti, kjer je ob 3 popoldne **počila glavna vodovodna cev.** Voda je pričela z močnim curkom dreti na dan in je zalila skoro ves spodnji del in kar je najhujše, tudi nekatera kletna stanovanja.

V hiši št. 12 na Karlovški cesti sta v kleti stanovala dva starčka, 80 letni Pavle Kosec, nekdanji tesar, ter njegova žena. Voda, ki je drla po Karlovški cesti, je zalila tudi njuno stanovanje v kleti. Pavle Kosec je bil že prej slaboten in sploh ni mogel radi bolezni vstati iz postelje. Sedaj, ko je voda zalila njuno stanovanje, pa je bilo njegovo zdravje na mah prav resno ogroženo. Poklicani so bili gasilci, da bi izčrpali vodo iz kleti. To pa ni bilo mogoče. Ni kazalo drugega, kot da so gasilci bolnega starčka naložili na rešilni avtomobil in ga prepeljali v bolnišnico.

Poškodba glavne cevi na Karlovški cesti je imela še druge, znatne posledice. **Ves šentjakobski okraj je sedaj odrezan od vodovoda.** Vodovodne napeljave v hišah od šentjakobske šole dalje ter na Gradu so funkcionirale le še nekaj ur za tem, za danes pa je prav resno pričakovati, da ostane ta okraj brez vode. Popravilo vodovodne cevi na Karlovški cesti je radi mraza zelo otežkočeno in ni verjetno, da bo že danes izvršeno. Brez vode so ostali ves šentjakobski okraj z Žabjekom, Prulami, Gradom, Barjem in vso Dolenjsko stranjo.

Predpustna prireditev kat. rokodeljskih pomočnikov

V svojem domu v Komenskega ulici delajo marljivo na polju izobrazbe naši agilni rokodelski pomočniki. Javnost za njihovo delo izve le redko in še tedaj bore malo, kar pa jih ne moti, temveč še nadalje vztrajajo pri svojem stremljenju. — Včeraj na pustno nedeljo, so priredili zase in za svoje prijatelje uspelo predpustno prireditev. Kdo bi jim za to zameril, posebno, ko je bila prireditev res posrečena in prisrčna.

Najprej je pevski zbor pod vodstvom prof. **Bajuka** zapel nekaj lepih pesmi, ki so želo velik aplavz polne dvorane.

Preč. g. kanonik **dr. Stroj,** ki vodi vse gibanje rokodelskih pomočnikov, je ob pavzi omenjal, da je društvo katoliških rokodelskih pomočnikov, čeprav je že v 74. letu svojega obstoja, še vedno mlado, kar sproti dokazujejo vse njegove prireditve. Proslava 75 letnice obstoja prihodnje leto pa naj bo koristna predvsem članom društva samim. Društvo bo priredilo razstavo najboljših izdelkov svojih članov, rokodelskih pomočnikov in pa starejših vajencev.

Po nagovoru preč. g. kan. dr. Stroja, ki je bil sprejet s toplim odobravanjem, so se vršili razni komični prizori na odru. Vzbudil so med občinstvom mnogo dobre volje in smeha.

Med pavzami sta kratkočasila občinstvo pianist in violinist. Tudi šaljiva pošta je krožila med mizami.

Tako so praznovali predpust rokodelski pomočniki: dostojno, vendar veselo in kar le mogoče zabavno.

Ljubljanske vesti

Železniški uslužbenec Franc Lukman je ponoči pregledoval vagone na gorenjskem tovornem kolodvoru. Pri enem vagonu je naletel na tri sumljive neznance. Vprašal jih je: »Kaj iščete tu?« Eden od neznancev je hitro odlomil remelj od ograje in z njim z vso silo zamahnil po železničarju in ga hudo ranil. Ta je ohranil prisotnost duha ter zagrabil drznega napadalca, ki pa se mu je iztrgal ter s svojima tovarišema izginil v noč. Sumljivi neznanci so nameravali najbrže vlomiti v vagon, pa jim je načrte prekrižal napadeni železničar.

Epileptičen napad na cesti.

V soboto zvečer je na Dunajski cesti blizu kavarne »Evrope« omedlela neka mladenka. Pasanti so poklicali stražnika, ki je odredil prevoz mladenke na njen dom. 20-letna deklica je dobila epileptičen napad. — Slučaji nezavesti ali epileptičnih napadov na cesti so v Ljubljani to zimo prav pogosti in se jih je bilo samo zadnje dni pripetilo precej.

Policija in predpust.

Malo ima policija opraviti s predpustom. Ljudje rajajo in se vesele zunaj in še celo stražnik na cesti rajše zatisne oko, mesto da bi tekal za nočnimi veseljaki in jih hrulil: »Kaj pa počenjate. Ne veste, da je kaljenje nočnega miru prepovedano? Vašo legitimacijo prosim!« ali pa: »V imenu postave — z menoj!« Tista vesela noč med predpustno soboto in nedeljo je šla mimo policije, kot da je sploh ni bilo. »Samo« šest pijancev so morali stražniki to noč zapisati in kaj je to v primeri z drugimi nočmi v letu, zlasti z onimi, ko stražniki zapišejo in aretirajo kar po dvanajst do dvajset pijancev, veseljakov in nočnih kričačev.

Na pustni veselici »pri Jerneju« je neznan uzmovič pofulil g. J. B. 1100 Din vredno suknjo. — Prijavljen je manjši požar na Starem trgu. — Na Cankarjevem nabrežju stanuje neki detektiv Delavec Jožef Č. si je mislil nemara, da bo tu varna njegova suknja in jo je med delom obesil na detektivova vrata. Tat pa je imel pred detektivovimi vrati bore malo rešpekta in je, za nalašč morda, ukradel ravno iz te suknje srebrno uro.

Pustna sobota in nedelja

Zunaj hud mraz, deset do petnajst stopinj pod ničlo, še mnogo več pod ničlo v žepu marsikaterega častivrednega meščana, v srcu pa toliko želja. — »Črnobela reduta«, »Pomlad v cvetju«, zabavni večer »Grafike«, veselica tu, veselica tam! Koga ne bi zeblo, ne samo v ušesa in prste, ampak tudi drugam, posebne če ni ničesar v žepu.

Pa je le bilo ponekod prav lepo. Na primer na črno-beli reduti v Unionu. Trajala je nekaj ur in dva dni. Pričela se je v soboto zvečer, nehala pa v nedeljo zjutraj. Splošno velja o tej reduti mnenje one gospodične — bela maska, prosim, s črnimi, všitimi srci, — ki je vzkliknila: »Kar črno mi je prišlo od samih smokingov, od poštirkanih srajc pa kar belo.« Lepo je bilo na tej reduti in mnoga črna srca so poskušala srečo. Če so jo dosegla, kdo naj vidi vse to. Reporter tudi ne more vsega, dasi je imel širok razgled — z galerije.

Nekateri so se še poskušali pomladiti v »Pomladi v cvetju«, oni kibici, ki ne marajo črnobelega, pa so jo mahnili v Kazino k prijateljem izključno črne umetnosti, na prireditev »Grafike«. Maske vsepovsod, veseli mladi ljudje vsepovsod, kdor je bil star, se je med temi počutil mladega. V vsaki tretji, četrti gostilni je bila predpustna prireditev. Doma so ostali le tisti, ki jim ni mar predpusta, ki jih žene niso pustile in ki niti za vstopnine niso imeli. Teh pa je žal zelo mnogo v Ljubljani.

Na pustno nedeljo je marsikdo z vso skrenostjo žvižgal tisto: »Lani sem bil krofov sit, letos pa zelja!« Burja je pometala po ulicah in ljudi naganjala pod strehe. Javni lokali seveda polni, ljudje so v kavarnah s čajem in slivovko preganjali sobotnega mačka, mraz in dolgčas ter se pripravljali na večerno »»Slavčevo« maskerado »V Japanu«. Po zadnjih poročilih, ki smo jih v večernih urah prejeli v uredništvo, je bilo tudi v nedeljo zvečer prav veselo. Gejše so bile »skoraj« pristne, Japonci pa le posili »škilavi«, nekateri pa zelo mačkasti. Ampak brez zamere, ker je že tradicija takšna, da ga pustna Slavčeva maškerada v Unionu pihne! In je tudi bilo res veselo in živahno! Do kedaj? — Konča žal nismo mogli učakati, ker je šel »Slovenski list« preje v stroj, ko pa nekateri čestilci pustne nedelje.

Mariborska nedelja

V ritmu in čaru predkarnevalskega razpoloženja. — Otvoritev nove kavarne »Astorije«. — Pisane policijske zgodbe in drugo.

Mariborsko predpustno življenje brzi v višek; pokazalo se je to zlasti v množici redut in zabavnih prireditev v soboto zvečer.

V dvorani Zadružne gospodarske banke je predpustovala **Katoliška omladina,** v parkovi kavarni so večerili v pravcati predpustni vedrini in bolj zaključenem krogu **oblastni uslužbenci,** v unionski dvorani pa se je stopnjeval ob **Rapidovi reduti** ritem živahnega redutnega valovanja in žuborenja do nepričakovane animiranosti in živahnosti ter naravnost reprezentančnega poteka. V predmestnih, pobreških, studenških in kamniških gostilnah pa se je udejstvovala **domačnost** še vedno priljubljenih **»hausbalov«,** namenjenih tistim, ki nimajo dostopa v elitne kroge, ki so pa tudi potrebni zabave in razvedrila.

Posebno živahno pa je bilo v novootvorjeni kavarni **»Astoriji«** na Grajskem trgu, ki je od otvoritvene ure naprej in pozno v noč bila naravnost natlačeno polna. Že takoj po pol 17. uri so se pred zaprto kavarno zbirale v soboto popoldne posamezne skupine in gruče, ki so čakale, kdaj se odpro zaprta vrata »Astorije«. Prvi zemljan mariborski, ki je v svojstvu neprekosljivega kavarniškega gosta prestopil prag novootvorjene kavarne je bil trgovec **Antončič.** Tako stoji zapisano v kroniki »Astorije«. V par minutah je bila kavarna že natlačena najodličnejše in najpestrejše mariborske publike. Med prvimi so zgrmeli v kavarno znani mariborski glasbeniki in se utaborili takoj blizu vhoda; oficirji malo više, vsepovsod in v najrazličnejših smereh pa neizogibni mariborski avskultanti in pravni praktikanti. Tudi se je opazilo, da so nekateri stalni »obckenski« taborjani in »venškilci« iz kavarne Central prenesli svoje kavarniško ždenje v Astorijo ter občepeli po vseh zakonih zdravega kavarniškega inštituta ob visokih obočenih oknih.

Med prvimi kavarniškimi gosti so bili mestni župan dr. **Lojze Juvan,** dvorni svetnik **dr. Stare,** predsednik tukajšnjega okrožnega sodišča **dr. Žiher,** srezki poglavar **dr. Ipavic,** šef finančne uprave **Sedlar** in drugi mariborski odličnjaki. Prvi tarok pa je vrglo v krasno urejeni igralnici znano izvežbano troperesje na polju taroške umetnije — vodja oblastnega Dečjega zavoda **Dimnik,** ravnatelj celjske posojilnice **Pišek** ter ravnatelj **Novak** .Prav vsi gostje pa od najpuščobnejših kavarniških figur pa do tenkočutnih umetnjakarjev so z zanimanjem in vidnim lokalpatriotiotičnim zadoščenjem zrli preko kavarniškega prostranstva občudujoč prvovrstnost opreme in kavarniškega komforta, ter gradbene zamisli sploh, ki daje kar najlepše izpričevalo odlični stavbni tvrdki **Jelene in Šlajmer.** Po Astorijinem parketu pa se je z latentnim nasmeškom na ustnicah in mladeniško prožnostjo guncal od mraka do zore neugnani ober »Franček«. Tako stoji zapisano na prvih listih kronike novotvorjene kavarne Astorije.

Dogodilo pa se je danes tole: Ko so neprespani nočevalci pomoleli v pozni predpoldanski uri in v »mačkastem« razpoloženju svoje težke buče izpod odeje, so mogli z velikim začudenjem ugotoviti, da se sneg še ne misli zaenkrat posloviti od itak močno zasneženega Maribora. V precej gostih kosmih je zasnežilo. Za nameček pa je zabrila še ostra burja, da je kar rezala v obraz. Z izjemo tistih, ki so bili v obilju deležni predpustnega dirindaja v noči od sobote na nedeljo, so bili vsem zimskosportnim udejstvovalcem na ljubo dani vsi predpogoji za izpolnjevanje običajne zimskosportne nedeljske kronike

Za dopolnilo pa in da se izkaže napredovanje Mariborčanov tudi na tej ploskvi, se je vršila danes ob 15 ter mnogoštevilnem odzivu nikjer pogrešanih mariborskih radovednikov reduta na ledu in sicer na neprekvaljenem parkovem ledišču.

Beležnice na polic. komisarijatu pa pripovedujejo, da je o polnočni uri navalil neki Jaka V. iz nepojasnjenega razloga pred neko gostilno v Dravski ulici na Genovefo Pirš in treščil po njeni glavi z nekim orodjem, da je obležala na tleh. Jaka je sploh bil v dotični gostilni precej izzivalen in nahrulil celo vojaško stražo z gromkim »Ajde na polje!«; ravnotako gromko mu bo tudi odgovorjeno, da se bo obistinil zanj gotovo neprijetni narobe-ajde, namreč »unutra« — h Grafu kajpak. Izpred Dreisingerjeve gostilne v Lajteršbergu pa je v nočni uri izginil posestniku in gostilničarju Francu Prahu petletni konj s sanmi vred. Skrivnostni odvajalci konja so jo odkurili v neznano smer.

Na Tržaški cesti sta privozila iz nasprotnih smeri skupaj kočijaž Šime in posestnik France iz Frama. Ker se ni hotel nihče od obeh umakniti, se je zgodilo, da so se Šimetu prekopicnile sani in se povrh tega še razbile. Kako se bo pravda radi prekucnjenih in razbitih sani iztekla, še ni mogoče povedati. — Marijo Ž. pa so v nočni uri popadli v Vrbanovi ulici tako močni želodčni krči, da se je revica zgrudila v nezavesti na tla. Rešilni avto jo je takoj odpeljal v bolnico.

Ali bi se radi smejali?

Čitajte jutri „KRJAVLJA“, pusno prilogo „Slovenca“

Smrtna kosa.

Na **Ježici pri Ljubljani** je umrl upokojeni nadučitelj Anton **Žibert** v 86. letu svoje starosti. Rojen je bil v Krašni, služboval je na tukajšnji osnovni šoli 31 let, v pokoju je živel 18 let. N. p. v m.

Na **Muljavi pri Št. Viču** je bil dne 9. febr. pokopan Janez **Bolek,** samski užitkar. Bil je uže v 93 letu. Samo še dva moža sta v župniji še starejša.

Od **novega leta** šteje župnija Št. Vid že 17 mrličev. Mraz hudo pritiska in ljudje močno bolehajo.

V **Clevelandu** (Amerika) je umrl 9. jan. za hripo **Ignacij Jerič,** brat g. dr. Jos. Jeriča, odvetnika v Ljubljani.

Med tednom

Ali poznate verz: Le začniva »per Homeri«? Če se prav spominjam, je rodil ta verz Prešeren. Mogoče pa je tudi kdo drugi, kar pa nič ne stori, ker je verz vseeno nepravilen. Prvič namreč niti najstarejši Ljubljančani ne pomnijo, da bi bil živel kdaj v Ljubljani kakšen Homer in tudi v ljubljanski okolici ne pozna zgodovina cvička nobene gostilne »per Homeri«, drugič pa je verz nepravilen, ker se mora verz pravilno glasiti »le začniva pri klobasi«. Za tistega Homerja še učenjaki ne vedo, kdaj in kje je živel, klobasa je pa realna stvar, ki se da videti, tipati, poduhati, skuhati in pojesti.

Ni pa vsaka klobasa za vse in za povsod. Ogri imajo svoje salame, mesto Frankfurt ima svoje frankfurtarice, Wiener Neustadtu so dali kranjski študenti časten naslov, »Würstelstation«, v Braunschweigu in v Augsburgu pa izdelujejo znane večerje za revne ljudi Samo Ljubljana nima nič podobnega za kosilo, še manj pa za večerjo Bila pa je doba, ko se je tudi Ljubljana lahko merila s svojimi klobasami z vsemi svetovnimi konkurenti. To je bilo tam rat, ko je bila Ljubljana še silno ponosna na vse, kar je bilo ljubljanskega.

Nekdanja kranjska ali ljubljanska klobasa je bila silno izbran in skrbno izdelan domač proizvod. Ljubljanski klobasarji so jako dobro vedeli, da se da napraviti prava klobasa le iz mesa in masti domačega kranjskega pujsa, ki ne sme biti niti premlad niti prestar. Izbrane kose mesa so rezali z roko in ga niso stiskali s strojem, da ni ušla na tla niti kapljica okusnega soka. V pravilnem razmerju napravljeni mešanici mesa in masti so pridejali po okusu razne dišave in začimbe, ne preveč in ne premalo. Kdor je to zadel, je bil mojster v svoji stroki. Mešanico so nato stlačili v lepo oprano svinjsko črevo, potem pa so klobase obesili v dim. Dokler so klobase prekajali, so kurili samo z bukovino, posebni oblizkarji so pa polagali na žerjavico še po nekoliko brinjevega lesa. Izurjeno oko, izvežban tip in občutljv nos so povedali, kdaj je dima dovolj. Tako pripravljene klobase so ponekod zalili z mastjo, ponekod so jih pa obesili na zrak, po okusu.

Tako so izdelovali klobase nekdaj, ker so ljudje dobro vedeli, da samo taka in prav samo taka klobasa paše za domači cviček. Kako neskončno modra je pač narava, samo spoznavati jo je treba! Dalmacija leži ob morju, kjer žive take ribe, ki se dajo dobro pripraviti le na olju — in glej! v Dalmaciji rastejo tudi oljke. Na oljnato podlago pa ne gre kranjski cviček, ampak zopet le močno vino, in tudi to rodi Dalmacija. V bogati ptujski in ljutomerski okolici žive cele črede perutnine, ki ima zopet posebne vrste mast, in to mast posebno dobro razkraja ravno ljutomersko vino. Dobre masti kranjskih pujskov pa nobena pijača tako lepo ne razkraja kakor cviček.

Vse to so dobro vedeli stari ljubljanski oblizkarji in emoravčki in zato so nekdaj kranjske in ljubljanske klobase slovele daleč po svetu. Ta lepi sloves naših izdelkov pa so uničili stroji in tista nesrečna kemija. Najbolj seveda domača zanikrnost in pohlepnost, ki prenese žalibog vse, kar stroj producira namesto človeka. Ljudje pravijo, da dandanes prašiča zakoljejo ob šestih zjutraj, ob osmih so pa že klobase na prodaj. Jaz ne vem, če je to res, ampak mogoče je že. Zato se pa ljudje klobas vedno bolj boje in izogibljejo, prav tako, kakor današnjega kislega zelja, ki ga pokvari stroj in umetna kislina, da še za gnoj ni porabno.

To sem povedal le kot en sam primer, kako strašno napravlja današnji rod naše stare domače dobrine, ki se dobe samo pri nas in prav nikjer drugod. Kako so Dunajčani ponosni na svoj specialni »Apfelstrudel«, Čehi na svoje »buhte«, Angleži na svoj beafsteak, Francozi imajo pa kar celo oblizkarsko akademijo za svoje domače produkte, mi pa metemo vse po vrsti za plot, kar zraste doma in se bahamo po naših gostilnah z ogrskim guljažom, z laško rižoto in z dunajskimi zrezki. Le žgancev nikar, ker jih je treba mešati, čeprav žganci niso nobena beraška in »gmaj« jed, ampak se kadijo tudi na grofovskih mizah.

V »Mladiki« sem nedavno bral v nekem sestanku dr. Janeza Plečnika citat iz knjige slavnega anatoma Hyrtla, ki pravi, da narod, ki se ne zanima in ne spušča v detajle, postane top. Tudi kultiviranje naše domače hrane je po mojem tak detajl, ki ga je treba kultivirati in izpopolnjevati do najvišje rafiniranosti, če nočemo postati prašiči, ki vse brez izbire požro, kar se jim nasuje in nalije v korito.

* * *

Sedaj pa kaj drugega Ali poznate med svojimi sosedi koga, ki se silno boji vsake besede, ki jo sliši o sebi iz tujih ust? Jaz poznam enega takega človeka in ga vsolej vidim, kadar se pred ogledalom brijem...

Človek jo zavije zvečer n. pr. v gostilno, nič hudega sluteč, kakor pravijo. Pa pride še eden in še eden in tako naprej. Beseda da besedo, družba je prijetna, po grlu pa steče četrt za četrtjo. To rodi še več besed, besede pa rode še več četrti. Možgani se polagoma grejejo, dokler ne zavro, in glava počasi zleze na mizo. Pa kaj to pripovedujem — kdor tega ne ve iz svoje izkušnje, naj kar pobere kamen.

Drugo jutro pa se oglase hudobe. »Ti, kaj pa je bilo včeraj? — in par zlobnih oči se sveti v divji škodoželjnosti. In človek, neumen kakor je pač, se kar zdrzne, eden od strahu, drugi od sramu itd. Ljudje so strahoviti sužnji svoje okolice!

Tudi mene je doletelo mnogo mačjih nr, dokler mi ni moj dober prijatelj razodel sijajnega recepta proti tej bolzeni. Recept je čisto priprost in obstoji samo iz dveh besed, zvezanih s črto: no — in? Rabi se pa ta recept takole: Kadar ti stopi pred oči tak škodoželjnež in ti začne suvati pod nos vse resnične in izmišljene tvoje grehe prejšnjega večera, ga le mirno poslušaj, dokler ne neha. Ko bo svoj kopi rožnivenec odmolil, pa reci s prezirljivim pogledom na tako pokvarjeno figuro obe skrivnostni besedi: No — in?

Te dve besedici delata čudeže! Je res silna moč v njih. No, prijatelj, in kaj potem? Kaj je zato? Kaj je sedaj? Ali boli glava mene ali tebe? Če boli mene, kaj briga moja bolečina tebe? Če je moja denarnica olajšana, kaj briga to tebe? Vsa taka vprašanja leže v teh dveh skromnih besedicah: No — in? Prava skrivnost tega recepta pa leži v pomišljaju (—) med obema besedama. Ta pomišljaj, izražen s primernim tonom in s primernim držanjem, razbije in zabije v tla tudi najbolj domišljavega moralista.

Končam z besedami: Pojdi in tudi ti tako stori — in imel boš za vedno mir pred nezaželenimi ljudmi. —k.

Leto strahote 1793

Spisal Victor Hugo. 8

Ogromen top je bil prepuščen sam sebi — sam svoj gospod in gospodar nad njemu na milost in nemilost izročeno ladjo. Pomorščaki, vajeni smejati se sredi bitke, so se tresli neizrekljive groze.

Kapitan Boisberthelot in poročnik La Vieuville, dva neustrašena moža, sta bila obstala gori na stopnjicah; bleda in nema, nevedoča, kaj bi storila, sta gledala doli v podkrovje. Kar jih nekdo s komolci porine stran in hiti navzdol.

Bil je pasažir, kmet, ki sta se bila pravkar o njem menila.

Doli na koncu stopnjic je obstal.

Top je norel semintja kakor oživeli voz Skrivnega razodetja. Ladjina svetilka na stropu baterijskega krova se je gibala semintja in je pogrezala strahoviti prizor zdaj v luč zdaj v senco. Obrisi topa se niso več točno spoznavali — tako naglo se je valil iz enega konca v drugi: zdaj črn v svetlobi, zdaj medlo svetlikajoč se skozi temo.

Uničevanje ladje se je nadaljevalo. Že je bil top razbil štiri druge svoje tovariše in prebil v steno dve luknji — k sreči nad vodno črto. Toda če bi se zaletel v ladjo sunek vetra, bi mogla vdreti voda. Kakor besen se je top zaganjal v rebrovje ladje. Močna rebra so se upirala, kajti upognjen les je posebno trden; vendar se je slišalo, kako je pod silnimi udarci, ki so od vseh strani obenem padali po njem, škripal in pokal. Šibra, ki jo stresaš v steklenici, ne bi švigala srditejše in besnejše. Štiri kolesa so se neprestano valila čez ubite mornarje in jih rezala v kose, ki so se kotalili po krovu. Zdelo se je, da mrtve glave kričijo, potoki krvi so se vili po podu, sledeč guganju ladje. Obojne deske so bile že na več mestih poškodovane in so se udajale; vsa ladja je bila napolnjena peklenskega treska.

Kapitan je takoj prišel k sebi. Dal je povelje, naj se zmeče skozi zgornjo odprtino v podkrov vse, kar bi moglo ustaviti besni ples topa: žimnice, hengemate, nadomestna jadra, zvitki vrvi, prtljaga moštva in celi zavoji krivih asignat, s katerimi se je Anglija borila zoper republiko.

Toda kaj so mogle te cunje opraviti proti divjajoči pošasti, ko se pa ni nihče upal doli, da jih podloži, kamor treba? V par minutah je top vse raztrgal v drobne nitke.

Morje je bilo precej vzvalovljeno, da bi nesreča bila čim večja. Vendar so si vsi želeli pravega viharja, ker bi se bil v tem slučaju top mogoče prevrnil; če bi molel svoja štiri kolesa v zrak, bi se dal lahko ukrotiti.

Medtem se je uničevanje ladje nadaljevalo. Jambori, ki so pritrjeni v ladjin gredelj in gredo skozi vsa nadstropja kakor debeli okrogli stebri, so bili ne samo obdrgnjeni, ampak mestoma že nalomljeni. Deset topov od trideset je bilo za boj že čisto nesposobnih, luknje v stenah so se množile in korveta je že zajemala vodo.

Stari pasažir je stal v podkrovu na zadnji stopnjici. Vrgel je strog pogled na razrušine; ni se ganil. Zdelo se je, da je nemogoče napraviti en sam korak v baterijo. Še par trenutkov in brodolom je bil gotov.

Treba se je bilo odločiti — pa za kaj?

»Ali verujete v Boga, chevalier?« je rekel Boisberthelot La Vieuville-u.

»Da. Ne. Časih.«

»V viharju?«

»Da, in v takih-le trenotkih.«

»Res je, le Bog nam more tu pomagati.«

Naenkrat se je v neprehodnem prostoru, kjer je letal semintja ubegli top, pojavil mož. Bil je topničar, kateri je hotel popraviti svojo nemarnost, ki je povzročila toliko zla. V eni roki je držal železen drog, v drugi vrv s premičnim vozlom, s katerim je hotel top prijeti, ko bi ga obenem ustavil. Bil je skočil v podkrov skozi gornjo odprtino.

Zdaj se je začela orjaška borba: borba med topom in njegovim topničarjem, med tvarjo in duhom, stvarjo in človekom. Mož se je bil postavil v kot, naslonjen na ladjino rebro, oprt v koleni, ki sta bili kot dva jeklena stebra; smrtnobled pa miren, je čakal, kot da bi bil vkoreninjen v pod ladje, kdaj bi top pridirjal mimo njega. On je poznal svoj top in zdelo se je, da tudi top pozna njega. Saj sta že dolgo živela skupaj. Začel ga je klicati: »Pridi sem!« kakor psa; mogoče ga je ljubil. Vse je skozi odprtino iz gornjega krova gledalo nanj; vsi so bili od groze odreveneli. Le starec spodaj ob zadnji stopnjici je bil miren in hladen.

V trenutku, ko je bil topničar top izzval na dvoboj, se je ladja močno sunkoma dvignila, radičesar se je top, kakor zmeden, za hip ustavil. Topničar ga je vabil. Top, kakor da bi poslušal. Naenkrat je poskočil, mož se je bliskoma umaknil, in začela se je v somraku strahovita igra. Na eni strani divja naravna moč, na drugi človeška duša. Pa tudi v topu se je zdelo, da živi duša, polna srda in sovraštva. Slepa pošast — kakor da je imela oči: oprezovala je topničarja z nespregledljivo zvitostjo. Tudi ona je čakala na ugodni trenutek. Zvijajoč se kakor kača je top izbegaval odkrito borbo, toda njegovi sunki so zadevali ladjo in trgali njeno truplo. Kos verige je bil ostal na lafeti; švigal je okoli topa in kakor bič v železni roki otepaval v pošastnem krogu okoli.

Mož je prešel v napad. Čisto stisnjen k steni, se je naglo splazil mimo z drogom in vrvjo v roki; top pa je zbežal, kakor da je razumel, in se je sam pripravljal na hipni napad, ki bi storil vsemu konec. Zdelo se je, da je zdajci prišel ta trenutek. Top, kakor da premišlja, kako bi svoj naklep čim bolj kruto izvršil — ali pa se ni še prav upal. Naenkrat se je vrgel na topničarja. Ta se je stisnil v kot, se zmuznil kot blisk mimo, in porogljivo zaklical topu: »Drugič!« Ves besen je top razbil drugi top, zopet zdivjal proti topničarju, ki je zbežal na zadnji konec, se zagnal v druge tri topove, katere je razdrobil, dozdevno pozabil na moža, zletel v spredek ladje in tam preluknjal steno. Topničar je bil našel zavetje ob stopnjici, kjer je stal starec, in stal z drogom v roki, pripravljen na zopetni napad. Zdelo se je, da ga je top videl, in ne da bi se potrudil, da se obrne, je ritenski, zdrčivši kot blisk nazaj, priletel v moža. Ta, zagnan čisto v ladijsko steno, se ni imel nikamor več umakniti: bil je izgubljen. Vse moštvo je od groze zakričalo.

»Ljudska knjižnica« iz založništva Jugoslovanske knjigarne v Ljubljani: 24. zvezek: A. Maшby: HANKA. Lužiško-srbska povest. Din 22 vez. Din 30 — 25 zvezek: Haggard, HČI CESARJA MONTEZUME. Din 32 vez. Din 42 — 26 zvezek: Lorenzini, ŠTORŽEK IN NJEGOVO BURKASTO ŽIVLJENJE. Din 14, vez. Din 22. — 27. zvezek: Pregelj, OTROCI SOLNCA. Din 24, vez. Din 32 — 28 zvezek: Haggard, KLEOPATRA. Din 23, Din 40.

D'Annunzio in plesalka

Iz spominov najbolj ekscentrične ameriške plesalke

Ameriška plesalka Izadora Duncan, ki je kot prva pričela boj proti trikoju plesalk in na vse zadnje v tem tudi prodrla, je napisala iz svojega izredno burnega življenja spomine pod naslovom »Moja spoved«. Spomini so pisani z izredno odkritosrčnostjo in so mestoma tudi splošno zanimivi. Našo javnost bo zlasti zanimalo poglavje, ko govori Izadora Duncan o svojih odnošajih z D'Annunziem. Beseda »odnošaji« pravzaprav niti ni umestna, ker je D'Anunzio doživel pri Duncanovi popoln poraz. Pa naj pripoveduje plesalka sama.

Mnogo let sem bila naprej nerazpoložena do D'Annunzia in ga nisem hotela niti videti, ker je silno slabo postopal z Eleonoro Duse (največjo italijansko tragedinjo), ki sem jo oboževala. Nekoč so me vprašali, če ga smejo pripeljati k meni. »Nikar,« sem odgovorila, ker bom proti njemu zelo neprijazna.«

Prvi sestanek — prvi poraz D'Annunzia.

Kljub mojim prošnjam je bil D'Annunzio vendarle uveden v mojo hišo. Čeprav se nisem z njim nikdar srečala, se ob prvem snidenju nisem mogla vzdržati, da ne bi vzkliknila: »Dobro došli! Zelo ste mi všeč!« Toliko svetlobe in magnetizma je odsevalo iz njegovega pogleda.

Bilo je to leta 1922 v Parizu. D'Annunzio je sklenil, da me osvoji. Ni bila to ravno posebna čast, ker je D'Annunzio dvoril vsem svetu znanim ženam, obešajoč osvojena ženska srca na sebe, ko Indijanec skalpe. Jaz pa sem se iz spoštovanja do Eleonore Duse upirala. Hotela sem biti edina žena, ki je ostala napram njemu trda. Bil je to sklep heroizma.

Kadar D'Annunzio dvori kaki ženi, jej pošilja vsak dan verze in cvetlice, ki naj izražajo vsebino verzov. Vsak dan ob 8 zjutraj sem dobivala rože in verze, a vendar sem se hrabro držala.

Nekega večera mi je dejal D'Annunzio: »Danes ob polnoči pridem k Vam v Vaš atelje.«

Ves dan sem s prijatelji pripravljala atelje za sprejem gosta. Vso sobo smo napolnili s cvetjem: belimi lilijami in cvetlicami, ki se jih potrebuje pri pogrebu. Razen tega pa smo prižgali celo kopo sveč. Ko je prišel D'Annunzio, ga je prevzel pogled na atelje, ki je bil podoben gotski cerkvi. Takoj smo ga spremili k divanu, polnim blazin. Pričela sem plesati in sipala sem pri tem vedno več cvetlic na njega in okoli njega. Plesala pa sem ob zvokih Chopinove žalobne koračnice. Polagoma sem ugaševala svečo za svečo in nazadnje tudi vse okoli D'Annunzia. Ležal je, ko hipnotiziran. Ostale so le še sveče nad njegovo glavo. Ko sem hotela pogasiti še te, je zbral D'Annunzio vse svoje sile in s strašnim krikom groze zbežal iz ateljeja. Jaz in pianist nisva mogla dati drugače duška svojemu divjemu smehu, ko da sva si eden drugemu padla v naročje.

Drugi poraz D'Annunzia

se je izvršil v Vernaju. Bilo je nekako dve leti kasneje. Povabila sem ga v Palace hotel na kosilo.

»Ali hočete, da se najprej sprehodiva po gozdu?«

»Seveda, to je dobra misel,« je dejal D'Annunzio.

Prišli smo do gozda in pustili avtomobil ob kraju gozda. Nato sva šla v gozd in po kratkem sprehodu sem predlagala, da se vrneva. Nisva pa mogla najti avtomobila in zato sva šla peš, da se vrneva v hotel. Pri tem pa sva zabredla in nisva našla iz gozda ven. D'Annunzio je bil vedno bolj nemiren in na zadnje je pričel jokati kot otrok:

»Jaz sem lačen, jaz hočem jesti! Imam možgane in ti potrebujejo hrano! Če sem lačen, ne morem hoditi!«

Tolažila sem ga, kakor sem ga mogla, dokler nismo našli hotel, da se je pesnik najedel, kakor treba.

Praznoverni D'Annunzio in njegov tretji poraz.

V tretjič se je sestala Duncan z D'Annunziom pri markizi Ceratti v Rimu. Markiza je imela svojo vedeževalko in ko je prišel D'Annunzio, je poslala po njo. D'Annunzio je namreč zelo praznoveren in veruje svojim vedeževalkam. Markizina vedeževalka mu je pripovedovala gotovo čisto nemogoče stvari. Med drugim pa mu je rekla tudi to:

»Poleteli boste po zraku in izvršili nenavadne stvari. Nato boste padli in boste na vratih smrti. Toda ubežali ji boste in potom nje prišli na višino slave.«

Tudi plesalki je prerokovala, a se ni nobena teh prorokb uresničila.

Ko sta se vrnila v jedilnico, je dejal D'Annunzio: »Prišel bom k Vam vsako polnoč. Osvojil sem vse žene, nisem pa še osvojil Izadore Duncan.«

In res je prišel vsako noč, točno ob dvanajstih se je pojavil v moji sobi.

»Jaz pa bom izjema« — sem sklenila — »in hočem biti edina žena, ki ni padla pred D'Annunzia na kolena.

Tako je prihajal skozi tri tedne k meni, mi govoril lepe in čudne stvari iz svojega življenja in mi slikal svojo mladost in svojo umetnost!

»Izadora, ne prenesem več! Vzemi me, vzemi!« je klical. Pretreslo me je to, in skoraj nisem vedela, kaj naj storim! Prijela sem ga za roke in ga nežno peljala iz sobe. Po treh tednih sem tako prišla že do meje blaznosti. Nisem mogla več vzdržati, vsedla sem se v prvi vlak in odhitela iz Rima.

D'Annunzio me je pogosto spraševal:

»Zakaj me ne moreš ljubiti?«

»Zaradi Eleonore.«

D'Annunzio in njegova zlata ribica »Adolfo«.

V hotelu Trianon je imel D'Annunzio zlato ribico, ki jo je silno ljubil. Ribico je imel v zlati kristalni čaši in ko jo je D'Annunzio hranil, se je z njo pogovarjal. Ribica pa je stala pred njim in odpirala ter zapirala usta, kakor da bi ga razumela in kakor da bi mu odgovarjala. Nekoč vprašam vratarja v hotelu, kaj je s to ribico. In izvedela sem:

»D'Annunzio je odpotoval in naročil vratarju, da skrbi za njegovo ribico. »Ta zlata ribica je mojemu srcu zelo blizu«, mi je dejal. Kmalu sem dobival telegrame s to vsebino: »Kako živi moja ribica, moj Adolf.« Lepega dne je pričel Adolf počasneje plavati in bližal se je njegov konec. Vzel sem ga in vrgel skozi okno. Kmalu nato pa pride telegram D'Annunzia: »Čutim, da je Adolfu slabo.« Odgovoril sem: »Adolf je včeraj zvečer umrl. D'Annunzio je takoj odbrzojavil: »Pokopljite ga na vrtu! Naredite grob!«

Vzel sem neko sardino, zavil jo v srebrn papir, jo pokopal na vrtu in zapisal: »Tu počiva Adolf«.

Ko se je vrnil D'Annunzio, je bilo njegovo prvo vprašanje:

»Kje je grob mojega Adolfa?«

Pokazal sem mu grob na vrtu, kjer je bila sardina. D'Annunzio je vzel mnogo rož in pri grobu prelil mnogo vročih solz.

Prikrojevalni tečaji za pletilje, krojače, šivilje, nešivilje. Poduk tudi za moško, damsko perilo. Učenci, kateri ne morejo osebno k poduku, istega lahko zvršijo doma potom učnih zvezkov. Damam, ki ne morejo v tečaje, pouk v poljubnih urah. Brezplačna rekomandacija služb. Izdelava krojev. Zasebno krojno učilišče in modni salon: Ljubljana, Stari trg 19 - **Revnejšim ceneje.**

Patentne divane, spalne fotele, otomane, modroce v različnih vzorcih, kupite najceneje pri tapetniku **FRANC JAGER**, Ljubljana, Sv. Petra nasip štev. 29.

Posestvo s 7 oralov zemlje, hiša zidana z opeko, se ugodno proda. Polanec Miha, Sv. Miklavž, pošta Hoče.

Naročnikom!

Današnji številki smo priložili poštne položnice in prosimo cenjene naročnike, da se jih poslužijo in poravnajo naročnino.

One cenj. naročnike pa, ki so članarino že poravnali, prosimo, da nam pridobe novega naročnika in naj potem temu izroče položnico.

Opozarjamo, da bomo ustavili list vsem, ki ne bi do 17. t. m. poravnali naročnine.

Razgovor dveh prijateljic

»Bog Te živi Francka! V Konzumu so mi povedali, da si se že vpisala in da si dobra odjemalka in plačnica. No vidiš, zadnjič Ti nisem vsega povedala. Glej, lansko leto je **izplačal Konzum članom 480.000 Din, to je 1 milijon 760.000 kron samo na 3% popustu.** Koliko so pa člani dobili cenejše blago, Ti pa sploh ne morem povedati in si gotovo že sama poskusila.«

»Draga Micka, zelo sem Ti hvaležna, da si me opozorila na Konzum. Samo to me skrbi, nekdo me je oplašil, da Konzum lahko falira in bi bili mi člani plačniki za dolg.«

»Draga Francka! Veš, to je pa le bav, bav, za take, ki niso poučeni. Prvič **ima naš Konzum že 1 milijon dinarjev rezerve,** ki jamči za eventuelno zgubo. Drugič: Če bi Konzum slabo gospodaril, **ne bi mogel izplačati vsako leto pol milijona dinarjev na 3% popustu.** Končno veš, da **jamči vsak član le z deležem,** ki ga plača ob vstopu, to je 25 Din, in če bi bila res nesreča in zguba velika, bi plačal vsak član samo še enkrat 25 Din, torej tvega **član** vsega skupaj le 50 Din, kar ni nobeno premoženje.

Pa tudi za to eventuelno zgubo **je preskrbijeno** na ta način, da se prvi 3% popust, ki ga mi kratko imenujemo dividendo, članu do višine zneska 200 Din ne izplača, ampak zapiše na njegovo ime kot deležna rezerva, ki **krije popolnoma ves riziko** in bi torej tudi v slučaju zgube dobili člani vedno nekaj izplačanega.«

»A tako! Kaj se teh 200 Din potem nikdar ne dobi nazaj?«

»Ne Francka! **Tudi teh 200 Din dobi član nazaj,** skupno z deležem, če umrje ali pa odstopi iz zadruge.«

»Hvala Ti Micka, sedaj sem pa pomirjena in z veseljem bom hodila v Konzum.«

Osrednja vinarska zadruga

priporoča svojo **vinsko klet**

v Spodnji Šiški, Celovška cesta štev. 81, bivša Juvančičeva klet nasproti gostilne pri Zvezdi

Izdaja konzorcij »Slovenskega lista«. Zastopnik Miha Krek. Urejuje Ciril Kočevar. Tisk Jugoslovanske tiskarne. Zastopnik Karel Čeč.